Εν Ναυπλίω Φεβρουαρίου 1827

Την 8. Σήμερον έγραψα την πρώτην μου επιστολήν εις τον φίλο μου Λη, εις την Αίγιναν διατρίβοντα.

9 Την νύκτα εξέπλευσε εντεύθεν ο Βλάκιερ. Θέλει περάσει από την Ερμιόνην, διά να προσπαθήση να συμβιβάση τους εκεί πληρεξουσίους με τους εις Αίγιναν. Τον εσυμβούλευσα να μη διατρίψη κατά το παρόν εις Ερμιόνην, αλλά να προσμείνη εις Ύδραν την ένωσιν των διαφερομένων. Ο ξένος δεν πρέπει να δόση αφορμήν να κατηγορηθή ως μετέχων από των Ελλήνων τας ολεθρίους διχόνιας.

Κατά τας ημέρας ταύτας οι ενταύθα στρατιώται, επειδή τους έλειπαν ολότελα τροφαί, περιήλθαν τα εργαστήρια και ήρπαξαν άρτον και άλλα φαγώσιμα. Η διευθυντική επιτροπή κατέφυγε εις το νησίδιον πύργον. Κατ'ευτυχίαν έφθασαν σήμεραν από την Ανκώνα δύο πλοία φορτωμένα από τροφάς. Αι αταξίαι έπαυσαν ευθύς.

11 Ήκουσα περί νέας νίκης του Καραϊσκάκη κατά των Τούρκων εις τα Άσπρα Σπίτια.

12 Ανεχώρησαν εντεύθεν ο Γ. Μαυρομιχάλης, Α. Λόνδος και δυοδέκα περίπου πληρεξούσιοι εις την Επίδαυρον, με σκοπόν να ενεργήσουν το δυνατόν να γένη εκεί η εθνική [1] σύνοδος.

13 Με λύπην μου έμαθα ότι οι εις Ερμιόνην πληρεξούσιοι αρχίσαν τας συνεδριάσεις των, ως συγκροτούντες νόμιμον σύνοδον του έθνους. Εκλέχθη ο Σεσίνης πρόεδρος της συνόδου και ο Σπηλιάδης αρχιγραμματεύς. Η ένωσις τοιουτοτρόπως έγινε δυσκολοτέρα και ίσως αδύνατος.

Έμαθα ότι δυο στρατιώται διασωθέντες την νύκτα από την ακρόπολιν των Αθηνών, έφθασαν εις τον Πειραιά, και πληροφορηθέντες περί της αληθινής καταστάσεως των πραγμάτων, έστειλαν γράμμα εις τους πολιορκουμένους δια περιστεράς την οποίαν έφεραν εκείθεν επίτηδες. Εις ολίγον έγεναν τα συμφωνηθέντα σημεία της λήψεως του γράμματος.

14 Έγραψα εις τον Βλάκιερ δια του κ. Λεμνιού, όστις υπάγει με γράμματα από τον Ρόνκη, τον πλοίαρχον με τον οποίον ήλθε ο Β. απο την Κέρκυραν. Ο Ρόνκης εσυμφώνησε να μετακομίση τροφάς εις την Γραμβούσαν. Αραγμένον υπό το φρούριον της Μονεμβασίας, το πλοίο του, την νύκτα της … επιάσθη από Μανιάτας πειράτας, οι οποίοι το έφεραν εις το Σκούταρι, όπου εγυμνώσαντες από παν κινητόν, το απόλυσαν.